

Cartes

Dedicat a Ferran Adrià

Roser Frigola i Macià. girona.

Hi ha dies, més aviat pocs, que una notícia matinerera t'alegra la vida. Avui n'és un. «El Bulli no es farà».

Almenys de moment. És aquesta la notícia.

-I a tu què t'hi va?

-Doncs que tot i no saber-ne res del que es «cou» en aquesta decisió, m'ha fet veure que hi ha esperança; que és de savis rectificar, i, Ferran Adrià ho ha fet; que és de valents complir els compromisos i Ferran Adrià havia dit que si no hi havia consens, no es faria; que és honrat no usar els privilegis en benefici propi, tot i que Ferran Adrià havia de ser generós amb els seus drets; que és honrós no cercar pretextos per aconseguir beneficis i Ferran Adrià hi ha renunciat; que el respecte per la bellesa sol mostrar bellesa interior i que l'ètica conservacionista aplicada a la natura, és imprescindible i Ferran Adrià en té; que haver retirat el projecte farà que d'altres es repen sin si tenen dret a abusar del territori; que avui molta gent sentirà pau interior i ho deurà a Ferran Adrià; que Ferran Adrià tindrà la força moral de l'exemple; que un dia, contemplant amb serenor l'àmbit salvaguardat, Ferran Adrià podrà dir-se: «estava en les meves mans i ho vaig fer»; que Ferran Adrià i el seu projecte tenen prou vigor i capacitat per potenciar-se on vulguin i no cal haver-se d'allunyar de casa nostra si vol seguir enlaint la terra, l'ofici i ell mateix. Li ho desitjo de tot cor tot dient-li que Catalunya necessita, més que mai, persones pulcres amb gestos com el d'en Ferran Adrià. Gràcies de tot cor pel bon dia que m'ha propiciat.

Ambaixades opaques

Andreu Moreno. girona.

Les «ambaixades» d'Artur Mas estan contínuament envoltades de polèmiques. Deixant de banda la seva escassa utilitat a efectes pràctics per als ciutadans a l'estranger perquè no tenen cap competència ni cap reconeixement, el que més em crida l'atenció és l'opacitat del Govern català sobre elles. No es publiquen ni els seus serveis ni les seves agendes ni els seus resultats obtinguts –potser perquè no en tenen– i CiU acaba de negar al Parlament aquesta setmana l'accés als seus informes sobre política exterior. Per què tanta falta d'informació? Per què tanta poca transparència? Acabarem pensant que les «ambaixades» només serveixen perquè uns quants agraciats independentistes s'emportin a la butxaca 100.000 euros a l'any entre sou i dietes per difondre missatges contra Espanya. I això segur que no és així. Oi, senyor Mas?

Només Catalunya

Miquel Mompí i Azemar.

Riudarenes.

Com desitjàvem molts catalans, el president Mas i el Sr. Junqueras han arribat a un acord, esperonats i recolzats per l'ANC, l'OC, l'AMI i molts catalans.

La calma del president Mas contrastava amb la pressa del Sr. Junqueras. De ben segur que el president té dades i informacions, a part de les amenaces i les pressions que el fan actuar amb prudència i legalitat. Doncs bé, ja tenim data, el 27 de setembre, mai s'havien donat unes circumstàncies tan possibles ni tan favorables, per tant ara sols ens ha de moure Catalunya, esperem que la CUP s'hi apunti, que el Sr. Herrera faci el tomb, que el grup MES del Sr. Maragall, i Súmate també i tots aquells que volen veure Catalunya un nou estat d'Europa.

Al Sr. Iceta el respecto si vol seguir essent l'escolanet del PSOE, el Sr. Ribera segueix amb «todos juntos» en Espanya, la Sra. Camacho i el Sr. Millo no em puc definir davant l'alliberament d'en Bárcenas i de Podemos el poc que sabem és que no ens vol deixar anar sols.

Avui hi ha catalans per a la independència, catalans per seguir sotmesos a Espanya i catalans indecisos, ara per mi per damunt de personatges i partits, jo treballaré per una Catalunya millor, independent i solidària amb els altres pobles però sola, vull una Catalunya molt millor pensant en els meus fills, els meus néts i les generacions posteriors. Hem d'assolir una majoria independent aclaparadora i sense dubtes, pensem que a nosaltres, precisament a nosaltres, després de 300 anys tenim l'oportunitat de viure i decidir un dels moments més transcendents de Catalunya.

Catalunya compta amb tu?. No li fallis!

Surten com els bolets

àngela ferrer i mató. girona.

Ho saben molt bé els boletaires. Quan trobis un bolet, segur que ben a prop en trobaràs molts més. Sempre surten en una espècie de colònies, mai en surt un de sol. Rastrear els voltants de la nostra troballa pot fer que omplim tot el cistell. Doncs bé els casos de corrupció i en aquest sentit s'assemblen als bolets. En surt un darrere l'altre, tant que sembla que ja no s'hi dona la importància que tenen.

Per què som tan pobres la classe mitjana? Per què els salaris són de pena i molta gent ho passa tan malament? Per què tant d'atur juvenil i de majors de quaranta-cinc anys? Per què molts avis malviuen amb pensions que fa pena de veure el que cobren? Per què cada dia hi ha més rics i alhora més pobres? La resposta a aquestes preguntes i moltes més que no poso per no allargar-me massa les tenim en la corrupció generalitzada que com una grip malèvola ha envaït tot el nostre país. Es mereixen anar a la garjola, molts hi aniran, però per a mi el més important fóra que tornessin tot el que han robat. Segur que entrariem en un superàvit i solucionariem moltíssims problemes. És denigrant veure com s'embutxacaven els diners i han deixat el país «desplomats». Qui hi posarà veritable remei? Dificilment els que encara manen perquè em temo que tots en absolut van allargar la mà per cobrar més del que es pertocava i ara temen ser descomberts.

Quina vergonya pertànyer a un país farcit de lladregots de guant blanc! Com a contraposició tenim gent boníssima i societats que procuren ajudar els que han quedat en situació de risc social, però el que caldria com diu la Bíblia és cremar la mala herba i de mica en mica s'arranjarien aquestes tan injustes situacions.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/01/26/cartes/707400.html?utm_source=rss